

HIKAĆ_{ip}

čo. 30

- a) někoho tak zbić, zo wón/wona hižo běhać njemóže
- b) hikawku měć, njekontrolujomne storkanje z brjucha měć
- c) tak zbožowny/-a być, zo by cyły swět wobjimać móhl/a

Prawa je wotmołwa **b**.

Hikać woznamjenja, zo mamy storkanje z brjucha, kotrež njemóžemy kontrolować. Runje tak prajimy hikać, jeli je něchtó runje plakał a chce potom něšto rjec, je pak tak zrudny, zo móže lědma bjez přetorhnjenja abo hikanja rěčeć.

Takle móžeš to tež prajić:

hikotać_{ip}, hikawku měć_{ip}, hikawka někoho storka_{ip}/torha_{ip}

Příklady z řečného korpusa:

Hdyž *hikawka storka*, štož je druhdy jara wostudle, je jednory a tuni srědk přećiwo tomu cokor. Wzmi lžičku drobneho cokora do huby a jón zasobu spóžeraj. (po Katholskim Posole. 49. lětnik / 1915)

Nětko stupichu jej tež hišće sylzy do wočow. Njemóžeše stysk dlěje tajić. „Sym jenož hišće jutře tu“, wona *hikaše*. „A wón njeje so scyła wjace přizjewił.“ (Lubina Hajduk-Veljkovićowa, Juliana. Budyšin 2007)